

[Viggo Starcke.]

orden — at disse muligheder for en forhandling undersøges, selvom ingen på forhånd kan sige, hvad de vil føre til.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gav, som en af hovedordførerne for koalitions-partiet venstre-konservative — kan man vel sige — udtryk for en svær ængstelse med hensyn til, hvad der ville ske, hvis man i løbet af kort tid, f. eks. nogle måneder, kom ud dør, hvor isen knækker. Når denne ængstelse lyste ud af det ærede medlem hr. Erik Eriksens øjne, må det enten skyldes skadefryd, eller også må det skyldes manglende ansvarsbevidsthed, at han ikke selv siger, hvad det er, man skal gøre for at undgå, at isen knækker. Hvad er det egentlig, det ærede medlem hr. Erik Eriksen vil? Der er en meget stor interesse for det ærede medlems person i dansk politik, men personen gør det ikke alene. Hvad er det, de to partier vil bringe over os?

Fra retsforbundets side har vi åbent erklæret, hvad vi mener der bør gøres. Venstre og konservative har ikke gjort andet under denne forhandling end at erklære deres mistillid; men politisk kan en kommende regering ikke bygges alene på at udså mistillid til andre, den må nødvendigvis være i stand til at indgyde tillid til sig selv, og en sådan tillid kan den ikke få, før den erklærer, hvad det er, den vil. Vi har set sækken, men vi har ikke set katten, og før vi ved, hvad det er for en kat, det ærede medlem hr. Erik Eriksen har i sin nydelige søk, kan han ikke forlange, at vi skal købe den.

De to partier, venstre og det konservative folkeparti, som har så mange andre fortrin, har erklæret, at de ikke ønsker at give regeringen Hans Hedtoft flere penge og flere skatter, men de har ikke erklæret, at de ikke selv vil have penge og skatter, og de har ikke tilkendegivet, hvor høje disse skatter eventuelt skulle være.

Den diskussion, der føres her, følges med meget stor interesse over hele landet. Hvis man som skatteyder og som forbruger står og skal vælge, er man med det absolutte mørke, som omhyller de to ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller, af hvem man kan risikere pålagt nye høje skatter, højere end dem, som den nuværende regering foreslår, meget i tvivl om,

hvorvidt man tør stemme for det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som det ærede medlem hr. Aksel Møller stillede på de to partiers vegne. Det er fra ingen af de to ærede ordføreres side blevet modsagt, at det, de vil, er endnu højere skatter end dem, regeringen vil. Den nuværende regering har fremsat sine forslag. Vi har ikke udtrykt begejstring for disse forslag, men vi har udtrykt en anerkendelse af, at regeringen stiller sig så liberalt, at den er villig til at forhandle om praktisk talt hvad som helst indenfor disse rammer.

Af det, der er fremkommet under forhandlingen her, fremgår det med nogenlunde klarhed, at den nuværende regering i væsentlig grad vil blive forhindret i at gennemføre de skatteplaner, den har; derimod består den mulighed stadigvæk, at regeringen under de forhandlinger, som eventuelt kommer, vil være villig til at gå med til de besparelser, vi fra vor side ønsker, sammen med en række andre foranstaltninger, som vi har foreslået. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at konkludere sådan, at man bør stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som er stillet af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 15⁵⁰.

Mødet udsat kl. 15²⁰.

Mødet genoptaget kl. 15⁵⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Må jeg, inden jeg tager stilling til de foreslåede dagsordener, få lov til at gøre et par bemærkninger til enkelte af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen bekræftede, at regeringen i tide havde givet udtryk for sin bekymring for den valutारiske udvikling, men ville alligevel ligesom opretholde en bebrejdelse mod os, fordi vi